

Lis Starcke (DR):

Retsforbundet finder det vigtigt, at der med disse lovforslag tages fat på en række problemer inden for dansk retspleje, problemer, som vi allerede igennem spørgsmål og svar i retsudvalget længe har beskæftiget os med, og som vi ved at retsplejerådet arbejder med. Det er et stort og – som justitsministeren sagde det – omfattende arbejde, VS har udført. Der er de fleste steder dokumentation for deres påstande, og nyttige henvisninger er der for os andre, såvel til retsplejeloven som til udtalelser fra læger og jurister på de områder, hvor de har specialviden.

Lovforslagene udmærker sig desuden ved at være mere moderate, end man rent umiddelbart kunne forvente fra venstresocialisternes side. Klogt er det ganske afgjort, selv om de næppe selv forventer, at lovforslagene af den grund får bedre skæbne end den, der almindeligvis forundes private forslag. Men det kan jo være, at forslagene kan få indflydelse på justitsministerens kommenede forslag til en ændring af retsplejeloven. Det er nok nødvendigt alligevel, fordi de ydre forhold ændrer sig. Det kan begrundes i den teknologiske udvikling og i den stigende brutalitet og voldelige adfærd, som allerede er nævnt heroppefra.

Der kan også være nogle områder, hvor vi synes der skal en ændring til, selv om man har arbejdet længe med retsplejeloven og også tidligere har ændret i den. Der er ting, man får en større forståelse for, forhold, som man hidtil ikke har lagt tilstrækkelig vægt på. Det gælder f.eks. sådan noget som totalisolationen. Det gør det påkrævet, at vi stadig arbejder med retsplejeloven.

Skal man gå helt i dybden med disse lovforslag, mener jeg, de er bedst egnede til udvalgsbehandling, men om det rent principielle skal jeg på retsforbundets vegne udtale følgende:

Lovforslag nr. L 18 kan vi umiddelbart gå ind for. Man vil i al fald her i folketinget vide, at retsforbundet med hensyn til registrering af borgerne har været meget optaget af at søge at hindre misbrug, og dette må i lige så høj grad gælde, når der er tale om politiregistrering af sigtede eller mistænkte for kriminelle handlinger. Der ligger en stramning i, at en sådan registrering kun kan finde sted, hvis der foreligger en konkret be-

grundet mistanke om den kriminelle handling. Om det så er konkret nok forklaret, eller om også disse ord har brug for en fortolkning, kan vi jo drøfte under udvalgsbehandlingen. At de registrerede oplysninger skal tilintetgøres, så snart sigtelsen er frafaldet eller opgivet, eller det er fastslået, at de ikke er af betydning for den videre undersøgelse, finder vi indlysende rigtigt.

Den foreslåede paragraf om fotografisk registrering under de samme betingelser vil vi gerne se på under udvalgsbehandlingen. Vi kunne tænke os, at der måske endda burde ske en yderligere stramning ved også at medtage regler om båndoptagelse eller andet, som den teknologiske udvikling muliggør.

Hvad angår lovforslag nr. L 19, der handler om indgreb i meddelelshemmeligheden, mener vi måske nok, at 14 dage er lovlig kort tid, når det drejer sig om varigheden af kendelser om indgreb, men princippet, at politiet, før retten tager stilling til begæring om forlængelse, skal redegøre for resultatet af de hidtidige indgreb, kan vi billige. Ligeså at der beskikkes en advokat for den, over for hvem indgrebet begæres foretaget, og at der gives meddelelse om indgrebet, når grundlaget for sigtelsen er bortfaldet.

Hvad angår lovforslag nr. L 20, synes det indlysende, som VS selv siger, at politiet ikke må fremkalde eller medvirke til strafbare handlinger, altså heller ikke medvirke til provokation. Forslaget tager sigte på at fastslå, at anvendelsen af provokation ikke kan godtages som et middel i efterforskningen eller bevisfremskaffelsen i dansk retspleje. Deri er jeg enig, men jeg synes ikke, man kan se bort fra, at der hos befolkningen nok er en større forræelse og brutalitet, end vi tidligere har været vidne til. Jeg synes, VS somme tider overdriver, når de mener, at det er politiet, der provokerer. Jeg synes meget ofte, man kan se, at det har været befolkningen, der provokerede. Man skal tilbage til det, som vi tidligere har haft at befolkningen følte, at politiet var der for at beskytte borgernes retssikkerhed – og ikke, at politiet er modstandere, som man skal prøve at modarbejde. Hvis ikke der bliver den holdningsændring hos befolkningen, bliver det også vanskeligt at få det gode politi, vi gerne skulle have, for hvem bryder sig om at gå ind i et politi, som blot bliver foragtet af befolkningen?